כ א מיי' פ"ג מהלכות פסה"מ הלכה יב:

כא ב מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ה:

כב ג מיי' פ"ד מהלכות איסורי מזבח הל' ח:

כג ד מיי' פ"ג מהלכות פסה"מ הלכה ט:

כד ה מיי' שם הל' טו:

כה ו מיי' שם ופ"ו מהל' מעה"ק הל' ג:

נ"ל קתני הרי הן כחולין לכל דבריהם והיכי כו' נ"ק

ואנן ניקו *נעביד להו לכהנים מילתא דאתו בה לידי תקלה? אפ"ה עדיפא *שלא יהו קדשי שמים מוטלים כנבילה: אמר רבי חייא בר אבא א] בעי רבי יוחנן אימורי קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דמן: ירדו או לא ירדו, א"ל רבי אמי ותיבעי לך מעילה? א"ל מעילה לא קמיבעיא לי דזריקה הוא דקבעה להו במעילה כי קמיבעיא ב] ליה ירידה, ופשיט: לא ירדו ואין בהן מעילה, רב נחמן בר יצחק מתני הכי: א"ר חייא בר אבא בעי רבי יוחנן אימורי קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דמן: יש בהן מעילה או לא? א"ל רבי אמי ותיבעי לך ירידה, א"ל ירידה לא קא מיבעי' לי דנעשו לחמו של מזבח, כי קמיבעי' לי מעילה, ופשיט הכי לא ירדו ואין בהן מעילה: ואלו לא היה ג] פסולן [וכו']: א"ר יוחנן *לא הכשיר ר"ע אלא בדוקין שבעין הואיל וכשרים בעופות והוא שקדם הקדשן את מומן, ומודה ר"ע בעולת נקבה דכשקדם מומה להקדשה דמיא. בעי רבי ירמיה יש נרבע בעופות או אין נרבע בעופות: מי אמר *מן הבהמה להוציא את הרובע ד] והנרבע כל היכא דאיתיה ברובע איתיה בנרבע כל היכא דליתיה ברובע ליתיה בנרבע או דלמא הרי נעבדה בו עבירה? אמר רבה ת"ש ר"ע מכשיר בבעלי מומין ואם איתא נכשיר נמי בנרבע הואיל וכשר בעופות, שמע מינה, אמר רב נחמן בר יצחק אף אנן נמי תנינא דהנרבע והמוקצה והנעבד ואתנן ומחיר וטומטום ואנדרוגינוס כולן מטמאין בגדים אבית הבליעה ש"מ: רבי חנינא סגן הכהנים כו': מאי קמ"ל? איבעית אימא מעשה קמ"ל ואיבעית אימא מאי "דוחה" כלאחר יד: כשם שאם ה] עלה כו': *אמר עולא לא שנו אלא שלא משלה בהן האור אבל משלה בהן האור יעלו, רב מרי מתני ארישא, רב חנינא מסורא מתני אסיפא: העצמות והגידין והקרנים והטלפים בזמן שמחוברין יעלו פירשו לא יעלו אמר עולא לא שנו אלא שלא משלה בהן האור אבל משלה בהן האור יעלו מאן דמתני אסיפא ו] כ"ש ארישא ומאן דמתני ארישא אבל אסיפא לאו בני הקטרה נינהו: **מתני'** ואלו אם עלו ירדו: בשר קדשי קדשים ובשר קדשים קלים ומותר העומר ושתי הלחם ולחם הפנים ושירי מנחות ז] והקטורת. הצמר שבראשי כבשים ושער שבזקן תישים, והעצמות והגידים והקרנים והטלפים: בזמן שהם מחוברים יעלו שנאמר °והקטיר הכהן את הכל *פירשו לא יעלו שנאמר °ועשית עולותיך הבשר והדם: **גמ'** *ת"ר °והקטיר הכהן את הכל המזבחה לרבות העצמות והגידים והקרנים והטלפים יכול אפילו פרשו? תלמוד לומר "ועשית עולותיך הבשר והדם, אי בשר ודם יכול

ויקר' א · דברים יב · ויקר' א

ואנן ניקו כו' · לשון קושיא הוא: **לידי תקלה** · להעלות פסולין שירדו: **מוטלים כנבלה** · הקרבים בפרש שלהן: **ותיבעי לך מעילה** · אי מהני להו לאיקבעינהו במעילה: **לא ירדו** · דנעשו לחמו של מזבח ומיהו מעילה לית בהו דלא הוכררו לחלק ראוי לגבוה: **הואיל וכשרין בעופות** · דכתיב (ויקרא כב) "תמים זכר בבקר בכשבים" תמות וזכרות בבהמה ואין תמות וזכרות בעופות ומיהו מחוסר אבר לא, משום הקריבהו נא לפחתך (מלאכי א) *אבל מום מגונה: **דוקין** · פי' לשון הנוטה כדוק שמים (ישעיה מ) והוא לשון דק או תבלול בעינו (ויקרא כא): **והוא שקדם הקדשן את מומן** · שחלה עליהן קדושת מזבח [קודם] אבל קדם מומן להקדשן לא היו קדשי מזבח מימיהן ואין המזבח מקדשן: **ומודה רבי עקיבא בעולת נקבה** · שעלתה למזבח תרד ואע"פ שכשרה בעופות דכמאן דקדם מומה להקדשה דמיא דאין לך מום גדול מזה: **עוף** · לא שייך ביה רובע דאין עוף רובע אשה: **ואם איתא** · דעוף שנרבע כשר, ליכשר ח] (לרבי עקיבא נמי בבהמה נרבעת אם עלתה לא תרד הואיל וכשר בעופות לכתחילה: ה"ג אף אנן נמי תנינא הנרבע והמוקצה · ולא גרסינן 'הרובע' דהא בעוף קאי ואין רובע בעוף וקתני דיש נרבע: **טומטום ואנדרוגינוס** · ואע"פ שלא נאמר תמות וזכרות בעופות, קסבר בריה בפני עצמה היא ואינו ספק זכר ספק נקבה ורבי אליעזר פליג עליה בבכורות (דף מב·) דקתני סיפא רבי אליעזר אומר כל מקום שנאמר זכר ונקבה אתה מוציא טומטום ואנדרוגינוס מביניהם ועוף הואיל ולא נאמר בו זכר ונקבה אי אתה יכול להוציא מביניהן טומטום ואנדרוגינוס: **מאי קמ"ל** · תנא קמא נמי ירדו קאמר: **כלאחר יד** · ואין מורידן דרך בזיון בפרהסיא: **משלה בהן האור** · כל דהו יעלו דנעשו לחמו של אש: **ארישא** · מתני לה להא דעולא ארישא כדאמרן אפסולין שעלו וירדו דקתני מתניתין לא יעלו: **פירשו** · שחלצו מן הבשר לפני העלאתן לא יעלו והוא הדין נמי דאם עלו ירדו כדאמר לקמן בברייתא (דף פו·) אליבא דרבי ומוקמינן מתניתין אליביה: **כ"ש ארישא** · ט] *(דם) עולה או אימורים בני הקטרה נינהו אם לא נפסלו והני כיון דמשלה בהן האור קדשינהו כמה שהן פסולין: **אבל עצמות וגידים לאו בני הקטרה נינהו** · דאמרינן לקמן (שם) מועשית עולותיך הבשר והדם הלכך לא שייכא בהו י] משלה אור לקדשינהו: **מתני' ואלו אם עלו ירדו** · {ואף על פי שכשרין} דלא שייך בהו מזבח כלל יא]: **והקטורת** · שעלתה על מזבח החיצון דהא לאו ראוי הוא יב]: **הצמר שבראשי הכבשים** · רישא דבבא אחריתי היא ובהדי עצמות וגידין קתני לה וכמשפטן שבראשי כבשי של עולה שהראש אינו בכלל הפשט וקרב עם עורו כדאמר בשחיטת חולין בפ"ב (כז·) אין לי אלא נתחים שישנן בכלל הפשטה וישנן בכלל הקטרה מנין לרבות את הראש שכבר התיז בשחיטה שאע"פ שאינו בהפשטה ישנו בהקטרה ת"ל כו' ויש למר בגובה יג] ערפו אצל ראשו: **וכן שער שבזקן תישים** · עולה:

והוא שקדם הקדשן את מומן · שחלה עליהן קדושת מזבח אבל קדם מומן להקדשן לא היו קדשי מזבח מעולם ואפילו בדוקין שבעין אין המזבח מקדשן ותימה דבפ' ב' דבכורות (דף טז·) אמרינן והשוחטן בחוץ פטור רב הונא מתני חייב ומוקי לה בדוקין שבעין ואליבא דרבי עקיבא דאמר אם עלו לא ירדו ולכאורה לא קאי אמתניתין דהתם אלא אברייתא דתניא כוותיה דרב ששת שפירש כללו של דבר לאתויי לשוחט בחוץ דפטור ומיירי דקדם מומן להקדשן ועלה קאמר דרב הונא מתני חייב והשתא אמאי מתני חייב הא אמרינן הכא אפילו בדוקין שבעין ירדו כיון דקדם מומן להקדשן ובלאו הכי קשה דהא בכלל *קתני הרי הן כחולין והיכי מתני חייב ובקונטרס הגיה שם בסיפא דברייתא דקדם הקדשן למומן והשוחט בחוץ פטור ועלה קאי רב הונא ומתני חייב וכן נראה דמייתי בתריה בין לפני פדיון בין לאחר פדיון עושין תמורה דהיינו סיפא דברייתא:

יש נרבע בעופות או אין נרבע בעופות · הא דדרשינן בסוף פרק קמא דחולין (דף כג·) "מן החולין" למעוטי נרבע היינו כמסקנא דשמעתין אבל אם תמצא לומר דאין נרבע בעופות לא תוקמיה אלא למעוטי מוקצה:

ומותר העומר · אינו בכלל שירי מנחות דחלוק הוא מהן שבא להתיר מן החדש ומן השעורין יד] שתי הלחם באין חמץ ולחם הפנים אין נקטר בהם אלא שני בזיכי לבונה:

מאן

גמ'

[פסחים נט:]

[שבת קטז:]

[נ"ל וכל]

[לעיל לה: ע"ש מנחות עט.]

[ב"ק מ: בכורות מא. תמורה כח. נדה מא.]

יבמות פג: [בכורות מב.]

[לעיל מג.]

חולין כ

נ"א אברי

[נ"ל הכל המזבחה כ"א במאה שבמשניות]

*בל מום בעיניות ולא רק דוקין שבעין כשרים

נושא/מבנה
ב' לשונות
בשאלת ר' יוחנן
בדין אימורי
קדשים קלים שהעלן
לפני זריקת דמן
I ירדו או לא ירדו
אמר ר' ח"א בר אבא
II בעי ר' יוחנן
האם יש בהן
מעילה או לא

נושא
שיטת ר"ע בבעלי מום -
רק דוקין שבעין

נושא
יש נרבע בעופות או לא

נושא/מבנה
ב' לשונות - על מה נאמר
דינו של עולא
"אבל משלה בהן האור יעלו"
I - על פסולים שירדו
II - על עצמות גידין וכו'
שפרשו דעליהן קתני
לא יעלו

נושא
משנה דברים דאם
עלו (על המזבח) ירדו

נושא
עצמות גידים קרנים וטלפים
א) בזמן שמחוברים מעלים למזבח
ב) פרשו - לא יעלו

שיטה מקובצת

א] בעי ר' יוחנן מכאן יש להוכיח הא דפי' לעיל דאף לר"י [פריך] דאל"כ הוי ליה למימר לר"י הכי אליבא דר"ש דאמר נשפך דמה לא תרד גבי קדשי קדשים ואימורי קדשים כו' : ב] קמיבעיא לי אות ה' נמחק : ג] פסולן וכו' : ד] הרובע ונרבע אות ה' נמחק : ה] שאם עלו ואות ה' נמחק : ו] מאן דמתני אסיפא הא דקאמר וכולן שפקעו כו' כ"ש ארישא כך אם ירדו לא יעלו ופ"ה והא דקאמר במתני' לא יחזיר ר"ל אם לא רצה ולא נהירא דלא יחזיר משמע בשום ענין אפילו אם רצה לכך נראה לי דלא יחזיר מיירי בצרידי והכא מיירי דעדיין יש בו לחלוחית : ז] והקטורת פי' קטורת על מזבח החיצון הואיל ואין לו שום ראויות עליו וא"ת והרי דמים הניתנים בפנים שנתנן בחוץ או איפכא דאין להם ראויות וזה על זה ואמרינן אם עלו לא ירדו וי"ל דמ"מ שם דמים ראוין על מזבח החיצון אבל אין שם קטורת ראוין על מזבח החיצון : ח] ליכשר ר' עקיבא : ט] ארישא דבשר עולה ותיבת דדם ל"ש ונמחק : י] כתב משלת האור לקדושינהו : יא] כלל ס"א ומותר העומר כו' כל אלו נאכלים ולא נקטרים : יב] הוא לו הס"ד : יג] בגובה ראשו אצל ערפו : יד] ושתי הלחם :

רבי